

[Finansministeren.]

dring af momsloven, så teatre og biografer blev specielt fritaget for afgiftspligten. I øvrigt ville en sådan undtagelse være vanskelig at afgrænse og give anledning til administrative problemer.

Med hensyn til spørgsmålet om refusion til teatre og biografer af det beløb, som momsen på billetterne vil indbringe, finder jeg det ikke rigtigt at etablere et sådant system, og jeg kan derfor ikke give hr. Lembourn tilsagn om at stille forslag herom. Skal teatre og eventuelt biografer have støtte, må det ske på anden måde.

Af *Henry Christensen* til finansministeren (29. juni 1967):

„Vil ministeren overveje snarest muligt at søge loven om almindelig omsætningsafgift ændret, så

- 1) den tidligere forudsatte adgang for de momsregistrerede til i deres afregning af merværdiafgift at vælge mellem faktureringsmetode og betalingsmetode indføres og
- 2) den i loven foreskrevne frist, hvorefter hvert kvartals afgiftsregnskab skal indgives senest tyvendagedagen efter kvartalets udløb, ændres til en frist på 1 måned og 20 dage?“

Uanset forskellig opfattelse af rimeligheden af den gennemførte momslov må det være i alles interesse, at det i forvejen store administrative besvær, som pålægges erhvervsvirksomhederne, ikke bliver større end højest nødvendigt.

Igenem det store arbejde, mange virksomheder allerede har udført i forbindelse med tilrettelæggelsen af momsadministrationen, har det vist sig, at det i et stort antal tilfælde er en betydelig ekstra byrde, at der ikke er adgang til at vælge afregning efter betalingsmetoden, sådan som det ellers under momslovens forberedelse hele tiden havde været forudsat. Samtidig betyder det i adskillige tilfælde en økonomisk belastning, fordi afgiften skal erlægges, længe før den er indgået til den erhvervsdrivende.

Dermed bliver den påberåbte neutralitet for omsætningsformerne heller ikke opnået.

Derudover har det vist sig, at der ikke er den fornødne revisor- og anden regnskabsbistand for erhvervsvirksomhederne til, at de kan forventes at klare indgivelse af momsregnskab på rimelig vis med den korte frist på 20 dage, der er afmålt efter hver periode. Jeg henviser i denne forbindelse også til de alvorlige, praktiske betænkeligheder, som er kommet til udtryk fra fremtrædende revisions- og regnskabskyndige bl. a. i dagspressen.

Derfor opfordrer jeg ministeren til at medvirke til de nævnte ændringer af loven.

Finansminister *Grünbaums* svar (4. juli 1967):

Når faktureringsmetoden — også kaldet leverancemetoden — blev den eneste metode for afregning, skyldes det hensynet til ligningskontrollen. Der blev lagt afgørende vægt på, at leverancemetoden giver de bedste muligheder for at sammenholde merværdiafgiftsregnskabet med skatteregnskabet, og at leverancemetoden i det hele taget stemmer bedst med de regler, hvorefter udgifter og indtægter tages i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Et snævert samarbejde mellem skattevæsenet og toldvæsenet er af stor betydning for at opnå den effektivisering af skattekillingen, som vi vel fra alle sider er enige om. Et sådant samarbejde kan bedst gennemføres, når omsætningen efter merværdiafgiftsloven opgøres på grundlag af faktureringsmetoden.

Må jeg i øvrigt gøre opmærksom på, at den omstændighed, at afgiftsafregningen er knyttet til leverancerne, ikke nødvendigvis behøver at indebære nogen økonomisk belastning for de virksomheder, som sælger med forholdsvis lang kredit.

For det første indebærer afregningsreglerne, hvorefter afgiften skal indbetales til toldvæsenet 20 dage efter hvert kvartals udløb, en kreditydelse til de registrerede